СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ — РІК XL. Ч. 44. Джерзи Ситі, Н. Дж., середа, 24 лютого 1932. — VOL. XL. No. 44. Jersey City, N. J., Wednesday, February 24, 1932. THREE CENTS.

ВЕЛИЧАВЕ ВІДКРИТТЯ ЮВИЛЕЙНИХ ОБХОДІВ В ПАМЯТЬ 200-ЛІТНІХ НАРОДИН ВАШИНГТОНА

ВАШИНҐТОН. — У столиці розпочато в понеділок ряд ювилейних свят, які будуть продовжатися до Дня Подяки, а в яких віддасть край пошану памяти 200-літних народин Юрія Вашингтона. Президент Гувер виголосив у конгресі з приводу цього свята довшу промову, в якій підчеркнув, що Злучені Держави ще ніколи за час свого істнування не були такою сильною і могучою державою, як нею є тепер.

І це є найбільше признання для Вашингтона, говорив президент, що держава, під яку він положив тривкі основи, видержала 150 літ важких переходів.

Ріжні письменники скривдили Вашингтона, говорив далі президент, бо не представили як слід його характеру, а Вашингтон був першим і рішаючим чинником при народинах держави, тому, що він був більш характерним ніж інші, та що його характер був благороднійший і чистіший від характерів його сучасників. Вашингтон був творцем свободи, батьком американської системи правління і того шляху, по якім держава ще досі прямує. Він був проти імперіялізму і не мав бажання панувати над іншими державами.

Святкувати память Вашингтона, кінчив президент, значить перенестися думками і серцем у давню минувшину і набрати патріотизму та любови до цього краю.

По промові вислухав ще президент гимну „Америка", відспіваного хором з 10,000 співаків, потім вернувся з Капітолю до Білого Дому, а відтак поїхав до Мавнт Вернон, де положив вінець на гробі Вашингтона і виголосив другу промову до кількох тисяч членів „Нешенел Едюкейшенел Асосіейшен". Опісля переїхав до Вірджинії й взяв участь у величаній військовій параді, яку приготовано в місті Александрії.

ПОНАД 100,000 ОСІБ ПРИГЛЯДАЛОСЯ НЮЙОРСЬКІЙ ПАРАДІ.

НЮ ЙОРК. — Гарна погода дописала й парада влаштована зприводу Вашингтонського свята, випала величаво. У військовім поході було понад 8,000 жовнірів, які перемашерували перед мейором Вокером і ріжними достойниками міста. Параді приглядалися понад 100,000 осіб.

10,000 СКАВТІВ У ВЕЛЕЙ ФОРДЖ.

ВЕЛЕЙ ФОРДЖ (Пенсилвенія).—Понад 10,000 скавтів і яких 5,000 осіб справили генералови Першінгови велику овацію зприводу бесіди, яку він виголосив на тім місці, де тому 150 літ Вашингтон муштрував свою армію.

Генерал Першінґ говорив, що есенція патріотизму і хоробрости зродилася у Велей Фордж і вона заважила на тім, що американські кольоністи остаточно побідили і стали незалежними. У Велей Фордж, говорив генерал Першінґ, жовніри терпіли і голодували, але там і загартували свій характер та свій патріотизм і там набрали того гарту, завдяки якому потім побіджали.

ВАШИНГТОН ПРО РЕЛІҐІЙНУ СВОБОДУ.

НЮ ЙОРК. — Католики, протестанти і жиди підчеркували у ріжних промовах, виголошених через радіо, те, що Вашингтон обстоював релігійну свободу і завдяки йому вона аістала загарантована конституцією.

АДМІРАЛИ І ҐЕНЕРАЛИ ПРОТИ ПАЦИФІСТІВ.

НЮ ЙОРК. — На лончі, влаштованім військовими зприводу ювилею Вашингтона, адмірал Пелпс і ґенерали Голбрук і Булард та інші доказували письмами і промовами Вашингтона, що він був за те, щоби в мирі готовитися до війни і бути готовим завжди на всякий випадок. З того боку критиковано пацифістів, котрі є проти зброєння.

ПОШАНУВАЛИ МАТІР ВАШИНҐТОНА.

ФРЕДЕРІКСБУРГ (Вірджінія). — Перед обеліском, на якім видніє скромний напис „Марія, мати Вашингтона", а який виставлено на гробі матери Юрія Вашингтона, зложено в 200-літні уродини Вашингтона богато вінців. Перший вінець зложено від Миссис Гувер, жінки президента.

„АКРОН" НЕ ВИДЕРЖАВ ПРОБИ.

ЛЕЙКГОРСТ (Ню Джерзи). — Найбільший дирижабль світа, „Акрон", мав відбути лет перед конґресовою комісією, яка хотіла провірити закиди, будьтоби „Акрон" був побудований зі злого матеріялу та нездатний до вжитку армії.

Отсей лет не вдався, бо урвалися дротяні линви, до яких він був причеплений, а вітер так почав ним кидати, що поробив ушкодження і лет треба було припинити. Було кількох покалічених.

УВАГА! — ВАЖНЕ ДЛЯ СОЮЗОВЦІВ МІСТА БРУКЛИНА, Н. Й.! В ЧЕТВЕР, ДНЯ 25-ГО ЛЮТОГО (FEBR.) 1932 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, 101 GRAND STREET, BROOKLYN, N. Y.

відбудуться

ОРҐАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ У. Н. СОЮЗА

В СПРАВІ ЗЛУКИ ВІДДІЛІВ.

На збори прибуде гол. предс. У. Н. Союза, М. МУРАШКО.

Вступ тільки для членів У. Н. Союза.

Початок точно в годині 7.30 вечером.

До співучасти закликає всіх членів і урядників.

Комітет злуки.

ҐІТЛЕР КАНДИДАТОМ НА ПРЕЗИДЕНТА.

Партія націонал-соціялістів формально проголосила, що вона виставляє кандидатом на уряд президента держави свого провідника Гітлера. Кандидатом від „Сталевих шоломів" іменовано полковника Дістерберга. Обидва ці кандидати від крайніх правих ґруп будуть кандидувати проти президента Гінденбурга.

ВІЙТ УКРАВ 8,000 ЗОЛОТИХ.

На приказ стрийського повітового виділу арештували начальника громади Дуліби, Я. Шміда, за урядові надужиття. Йому закидують, що вкрав 8,000 зол., з того 3,000, зібраних на державні податки.

ГРАБІЖНИКИ ГУЛЯЮТЬ.

В день йорданського свята в 5. год. ранку прийшов у хату господаря та скарбника молочарні в Ременові, львівського повіту, — Беня, — невідомий грабіжник. Витягнув ніж і домагався, щоби йому віддати всі гроші. Опісля сам забрав скринку, заховану за коминкою, разом із 700 зол. і вексьлями, та відійшов. Скринку знайшли за селом — з вексьлями, але без грошей. Слідство покищо не виявило, хто був цей грабіжник, що докладно знав місце захованих грошей.

ТРУДНОЩІ ТОРГОВЛІ НА РАДЯНЩИНІ.

Один англійський купець, що довший час перебував на Радянщині, описав свої враження у кількох обширних статях. Ось деякі з фактів, які характеризують господарку большевиків. Хто купує фунт тісточок, мусить погодитися з тим, що одержить аж пів фунта відпадків, дробин і пороху. Фабрики кидають товари лопатами у вантажні вози, без ніякого опакування, а там вони ломляться на кавальчики. Кількакратне перевантажування зробило своє діло — дальшого знищення. А крамниці заплатили за означену скількість фунтів, бо колиб не приняли товару, то мали би непримеміности. У такому стані товар продають; покупці мусять брати його таким, як він є, або не дістануть ніякого. В іншій крамниці не знайдуть кращих товарів, бо всюди є такі самі — з державних фабрик. Хто в Нижному Новгороді купує фунт цукру, мусить купити теж фунт піску. Купець замовив собі посилку цегол, але через помилку є держав… піску. Щоби продати непотрібний пісок, продає він цукор під умовою, що покупець візьме теж фунт піску… Хто хоче купити в Одесі пачку тютюну, одержує відповідь, що такої якости покищо забракло, або „десь подівся". Виявилося, що дешевші якости тютюну не появилися на ринку, бо чотири міліони коробок — спліснили, призабуті з одній складниці.

УКРАЇНСЬКА ГОДИНА НА РАДІО.

Заходом українських торговців у Брукліні, Н. Й., буде відограна українська година на радіо зі стації WMBQ в Брукліні, Н. Й., в четвер, 25 лютого ц. р., від 9-тої до 10-тої год. вечером. Просимо наставити свої апарати на згадану стацію, яка оперує на 1500 кс.

ЗА ЛЕТЮЧКИ ПІД ЦЕРКВОЮ.

Дня 20. січня відбулася перед лавою присяглих у Львові розправа проти Володимира Тусевича — під замітом державної зради. Акт обвинувачення закидає 20-літньому ученикови 8 кляси державної ґімназії, що будучи він у дні 1. листопада 1931 р. під церквою св. Миколи при Жовківській вул. у Львові — ширив летючки, випущені з нагоди 1. листопада. Його арештував тодi розвідчик Бабяж.

Розправою кермував віцепрезидент Антоневич. Обвинувачений не признався до вини. Боронив обвинуваченого д-р Старосольський.

Присяглі судді заперечили питання про державну зраду, а потвердили питання про злочин поширювання ненависти з § 203 з. к. Трибунал на основі того вердикту засудив Тусевича на три місяці вязниці.

ПЕРЕГОНИ НУРЦІВ.

Спорт завоював землю, поверхню води, воздух, але мало хто знає, що він добув теж підморські глибини. Маляйські нурці, що без ніякого знаряддя перешукують сміливо морське дно, починають сезон ловлі перлонoсних мушель — спортовими змаганнями. Коли почують гасло, скачуть у воду та чимскорше намагаються зібрати багато мушель і виринають із ними на поверхню. Переможцем виходить той, що всліє зібрати більше мушель і гарніших. Цей звичай поширився теж між французькими нурцями на воєнних кораблях у пристанях Східніх Індій. Але ці змагання відбуваються в повній зброї, себто в нуркових одягах найновішого зразку. Капітан корабля кидає в море скляні кульки величини волоського горіха. Нурці поринають у воду та пятнацять хвилин виловлюють їх. Хто найбільше їх добуде — одержить нагороду переможця. Цей спорт дуже знесилює, бо нурці у своєму важкому одязі звиваються жваво під величним тисненням води та на перегони біжать до кульки, яку завважать. Морське дно на місці змагань освічують яркими світлом рефлектори, а за змагунами слідкують глядачі з корабля. Деколи витягають із води знесилених, омлілих нурців; частіше тікають вони всі, коли біля „спортової площі" появиться рекін.

ДОХІД З АМЕРИКАНСЬКИХ ТУРИСТІВ.

В 1931 році американські туристи стратили в Канаді 25 міліонів долярів менше як у 1930 р., але всеж таки поважну суму, бо 225 міліонів долярів. У перших шістьох місяцях минулого року впущено до Канади 1,274,508 американських автомобілів. Нема сумніву, що головним магнетом для „сухих" Єнків є не так канадійська природа як канадійські алькогольні напитки. З укінченням транс-канадійської дороги сподіваються тих гостей більше.

„НАЦІОНАЛЬНА ПРЕСА" В РУКАХ ДОЯЧЕКА.

В суботу, 23 січня, відбулася продажа через ліцитацію цілого майна видавничої фірми „Нешенел Прес Лимитед", яка видає часописи „Канадійський Фармер", „Дер Нордвестен" і „Канадскі Глас". В цілi продажі майно було розділене на кілька ґруп, з яких першу ґрупу становили самі часописи і друкарня, але без одної преси, й одного лінотайпа. Церемонія продажі була дуже коротка. Хоч на продажу зійшлося досить велике число людей, то це були лише цікаві, котрі хотіли побачити, що то буде. Але коли викликано, скільки хто дає за друкарню, піднісся лиш один голос — бувшого власника „Національної Преси", Ф. Доячека. Доячек поставив оферту 20 тисяч долярів. Раз, два, три — і коли не було більше покупців, оголошено, що часописи з друкарнею продано Доячекови. На інші ґрупи майна не було взагалі покупців і вони осталися непродані.

В такий спосіб „Національна Преса" перейшла назад в руки Доячека. В 1927 р. він продав її за 100 тисяч долярів. Ф. Доячек був властивим власником цеї фірми довший ряд літ до її продажі і розуміння є, що він буде тепер дальше видавати часописи, які відкупив на ліцитації. Доячек є відомий як власник т. зв. „Української Книгарні" у Вінніпеґу. По народности він Чех.

ПШЕНИЧНЕ ЖИТО.

Професорам хліборобського відділу університету в Кембридж удалося штучно витворити новий рід збіжа, котре має деякі прикмети жита, а деякі пшениці. Добуто це нове збіже через перехрещування ріжних родів пшениці і жита. Кажуть, що ця нова „житна пшениця" чи „пшеничне жито" буде дуже добре підходити для управи в суворому північнім на недуже то родючій землі. Мука з того нового збіжа має прикмети обох родів зерна.

КОРОВЯЧИЙ РЕКОРД.

На Сіайрській фармі в Стратмор, коло Калґар (Канада), 4-літня корова гольштинської породи достарчила в 1931 році 30,464 фунтів молока і 1,210 фунтів масла. Щодо продукції вона перша в Алберті, бо нодна товаришка їй не дорівнала.

ЦІЛЕ МІСТОЧКО В ТЮРМІ.

На Литві суд засудив усіх дорослих мешканців одного місточка на кару вязниці за те, що вони нелеґально вирубали державний ліс. А що в арештах місточка може поміститися нараз тільки 10 осіб, то відсиджують партіями по черзі.

ЛЯХИ ПЕРЕВОДЯТЬ „ТИХУ ПАЦИФІКАЦІЮ" ГАЛИЧИНИ

НЕМА КІНЦЯ СУДАМ НАД УКРАЇНЦЯМИ. ЗАСУДИЛИ о. ПРАЛАТА КУНИЦЬКОГО ТА ПОСЛА ЗАВАЛИКУТА НА ВЯЗНИЧНУ КАРУ.

ЛЬВІВ (Західня Україна). — Польща тепер усякими способами переводить „тиху пацифікацію" Галичини. Одним зі способів „пацифікації" є безконечні судові процеси, виточені проти Українців усіх станів. Судять інтелігенцію, судять селян і судять робітників, вигадуючи при помочі спеціяльних аґентів-провокаторів та „заприсяглих свідків", ріжні „злочини" проти польської держави.

Щойно закінчився судовий процес, переведений над бувшими послами до сойму: о. пралатом Куницьким та д-ром І. Заваликутом. Обох їх засуджено по 6 місяців до вязниці за „забурення публичного спокою". Прокуратор домагався засудження їх за „державну зраду", але лава присяглих такої вини їм не признала. Прокуратор заявив, що він обжалує це рішення суду, тим більше, що відбуття кари засудженим відрочено на пять років і зараховано їх вязничне сидження перед судовою розправою.

Не встиг скінчитися суд над двома повище згаданими українськими послами, як уже проголошено, що перед львівською лавою присяглих відбудуться ще три нові судові процеси над бувшими українськими послами, яких судитимуть теж за „державну зраду" та за „забурення спокою". А саме 3 березня має початися судова розправа над бувшим послом о. В. Пеліхом, 7 березня над бувшим послом Осипом Когутом і 21 березня над бувшим послом В. Бараником.

В інших містах також підготовляється ціла низка ріжних судових процесів над українською молодю за „приналежність до УВО", терористичні акти, саботажі й т. п. Свого часу засуджено за злогадну приналежність до УВО і доконання актів саботажу Василя Процишина на 8 літ тюрми, а Богдана Гевка на 4 роки. Суд вищої інстанції скасував цей присуд і передав усю справу на розгляд нового складу суду. Тепер присяглі затвердили питання відносно участи в проступку державної зради в Процишина та відносно Б. Гевка про підпали. На основі такого оречення присяглих суд засудив Процишина на півтора року, а Гевка на чотири роки вязниці. Отже лише Процишинови зменшено кару.

УКРАЇНСЬКА СКАРГА ПРОТИ ЛЯЦЬКОЇ КОЛЬОНІЗАЦІЇ.

ЛЬВІВ (Західня Україна). — В імени української парляментарної репрезентації в польському соймі українські делеґати в Женеві внесли до Ліґи Націй скаргу на польську військову кольонізацію українських земель. Ця кольонізація противиться всім зобовязанням Польщі супроти Українців, які вона взяла на себе, отримуючи „право" на посідання українських земель.

Ліґа націй цю скаргу приняла.

ЯПОНЦІ ПОТЕРПІЛИ ПОРАЗКУ.

ШАНҐГАЙ (Китай). — Почавши загальний наступ проти Китайців у районі Шангаю, Японці з початку мали деякий успіх і захопили були частинно китайські позиції. Китайці скоро очуняли після першого японського удару й зі своєї сторони розпочали упертий контр-наступ проти Японців. Після завзятих і кривавих боїв Китайці нарешті відкинули Японців геть назад від своїх позицій.

Японці відійшли на свої попередні позиції й тепер стараються за всяку ціну утриматись на цих позиціях. Японський уряд поспішно посилає нові підкріплення для своїх війск. Таксамо й Китайці присилають все свіжі війська. Японці несподівано натрапили на такий опір, якого вони не сподівалися, а це значно підриває дух армії та підносить боєздатність Китайців.

Підбадьорені успіхами під Шангаєм, Китайці тепер готуються почати наступ значними силами в Манджурії, щоб звільнити її з японської окупації.

АВСТРІЙСЬКА МІРА ДЛЯ ОБЕЗЗБРОЄННЯ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Американська делеґація на міжнародній конференції по обеззброєнню запропонувала взяти за зразок ту норму для обеззброєння держав, що установлена Сенжерменським мировим договором для Австрії. Як відомо, відповідно до того договору Австрія має право тримати воєнну міліцію в такому розмірі, який забезпечує внутрішній спокій у державі та вистарчає для мирної охорони державних кордонів Австрії.

Японці радять зменшити розміри панцирних кораблів до 25,000 тон поємности, а зброєння їх має бути гарматами не більшими як 14 цалів. Назагал справи конференції йдуть дуже пиняво, бо тепер не така міжнародня ситуація, щоб сприяла успіхови конференції.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДО НОВОЇ ПРАЦІ ДЛЯ У. Н. СОЮЗА

Ми певні, що не тільки члени нашої орґанізації, але ввесь свідомий і патріотичний загал нашої іміґрації й наш рідний край зацікавлені в наших змаганнях до зміцнення У. Н. Союза, запевнення йому світлої будуччини і поширення його діяльности та його добродійної акції.

У. Н. Союз хоче дати своїм членам більше, ніж він міг досі давати. У. Н. Союз хоче розвинути круг своєї праці, щоби з нього була ще більша користь для нашої іміґрації. І У. Н. Союз хоче далі помагати старому краєви у його визвольних змаганнях, бажаючи давати йому ще більшу моральну й матеріяльну поміч, ніж її давав досі.

Та в першу чергу У. Н. Союз обовязаний подбати за тих, котрі вкладають до нього свій гріш і своє довіря. І саме те, що У.Н. Союз не може в теперішню, таку прикру для українського робітника хвилю дати своїм безробітним членам таку поміч, яку хотів і повинен би дати, Головні Урядники одобрили й поширили оті всі пляни, які обдумала Головна Екзекутива, щоби забезпечити Союзовцям грошеві звороти на випадок безробіття, старости чи хоріб.

Бо коли думаємо про переміну старих родів обезпечення на нові, то треба брати під увагу не тільки теперішнє безробіття, в якім нема в Союзі змоги поратувати членів, котрі не можуть платити дальших вкладок з причини лихого матеріяльного положення. Бо прийде ще більша кріза. А будуть нею ті літа, коли члени постаріються і не могтимуть заробляти, та коли не буде за них кому платити вкладок. Отсей випадок повинні мати наші старші члени на увазі. А коли застановляться над тим, то доперва тоді пізнають велике значіння цієї великої акції, котру У. Н. Союз задумує перевести, маючи на увазі головно добро старших членів.

Головні Урядники добре застановлялися на Річнім Засіданню над усіми перешкодами, які треба нам перебороти, щоби змодернізувати нашу орґанізацію. Але всі вони признали, що ті перешкоди мусять бути поборені, та що члени У. Н. Союза не підуть проти свого власного добра, якщо вони тільки це добро зрозуміють і його пізнають. Бож ніхто не може бути собі ворогом. І тому рішено візвати всіх свідомих Союзовців, щоби вони разом з Головною Канцелярією, Головними Урядниками і Відділовими Урядниками освідомлювали загал щодо потреби змодернізування У. Н. Союза.

БІЛЬШЕ СВІТЛА НА РІШЕННЯ ЛІҐИ ПРО „ПАЦИФІКАЦІЮ"

Наведена в суботнішньому числі „Свободи" стаття поважного лондонського тижневика „Де Ню Стейтсмен енд Нейшен" кидає більше світла на рішення Ліґи Націй у справі „пацифікації".

Нещасний референт.

„Де Ню Стейтсмен енд Нейшен" підчеркує нещасний факт, що референтом у справі надужить виступав Японець. Представник Японії з усіх найменше надавався на це становище, коли саме в цю хвилю Японія „пацифікує" Манджурію.

Одначе, підчеркує анґлійський тижневик, факти були такі подавляючі, що Поляки могли тільки вдавати, що вони нібито предкладають якусь оборону. Польщу осуджено. Ніякі виступи У. В. О. (які рапорт теж осуджує) не могли оправдати Польщі за биття селян та нищення їхнього майна.

Польща запевняла Раду Ліґи, що вона покарала вже винуватих поліцаїв, і Рада приняла цю заяву як правдиву, але Рада Ліґи висказала жаль, що польський уряд не дав покривдженим відшкодовання. До видання того рішення причинився передовсім анґлійський представник, лорд Сесил.

Що з того, що осуджено?

Як типічні Анґлійці, редактори „Ню Стейтсмена" приходять тепер до практичної сторони рішення Ради Ліґи:

„Досі всі добре. Польщі уділено догану. Але який вплив це буде мати на польську політику? Говорячи виразно: чи Польща відкличе два законопроєкти внесені тепер у польськім соймі, з котрих один ударяє в серце українського шкільництва, а другий заводить кольонізацію українських повітів бувшими польськими жовнірами? Заява Ради Ліґи по слушній стороні краща, якби цього зовсім не було, але питання автономії для України поминено, а від Поляків не добуто нічого, крім загальних і мабуть безвартісних обіцянок".

Хоча стаття "Де Ню Стейтсмена" добре зясовує практичну вагу рішення Ради Ліґи, то все таки вона не виясняє ще деяких точок, а саме, що значить фраза про загальні й мабуть безвартісні обіцянки. На це власне кидає більше світла женевська кореспонденція жидівського щоденника (польською мовою) „Нового Дзенніка", яку „Свобода" подала за львівським „Ділом" у числі з минулої пятниці.

Обіцянки при замкнених дверях.

Кореспондент „Нового Дзенніка" догадується, що польський міністер Залєський мав з предотавниками інших держав у Раді Ліґи приватні розмови та що в тих розмовах певно представляв більш реально, якто Польща думає переводити рівноправність українського населення. Польський представник арґументував, що для успішного переведення цих намірів Польща не має робити під натиском зовнішніх обставин, а спеціяльно Українці не мають думати, що вона робить це хочби під натиском української революційної активности. З тих причин Рада Ліґи не дала Українцям практичної сатисфакції, себто не присудила Польщу на покарання винуватців, ні на відшкодовання невинно покривджених.

Якщо виводи жидівського дневника правдиві, то рішення Ліґи в справі „пацифікації" ще не є остаточним вирішенням справи. Правда, Польща викрутилася з дуже неприємно вонючої справи, але не осягнула ще остаточної й з її становища найголовнішої справи: не замкнула українських жалоб у межах Польщі, бо дала обіцянки Лізі щодо рівноправности меншостей, а тимсамим признала Лізі ще раз компетентність мішатися в ці справи.

Чи тільки проблема „української меншини", чи й жидівської?

Останній уступ кореспонденції жидівського дневника показує, що Жиди тепер уже трохи добачують, що трактування Українців Польщею звязане з трактуванням Польщею Жидів, що це все меншинна проблема в Польщі. Так догадуються Жиди аж нині, півтора року після „пацифікації". Підчас „пацифікації", й ще цілий рік після неї, Жиди думали, що „пацифікація" обходить тільки одних Українців. Коли не били Жидів, то пощо Жидам по світі протестувати? Від того часу Поляки „пацифікували" вже дещо й Жидів, спеціяльно жидівських студентів і купців. Вислідом цього є те, що деякі Жиди вже бачать у „пацифікації" нарушення прав меншин. Чи довго таке розуміння потреває в Жидів, покаже будучність. У минувшині вже надто багато разів Жиди під Польщею під впливом загальних урядових заяв вважали свою справу за спеціяльну справу, не звязану з трактуванням інших національних меншин.

Ніякий культурний нарід не може обійтися без шкільного Товариства, яке в національній державі стає клітиною державно-освітного апарату, а в мішаній — доповнює її занедбання чи недогляди в освітній роботі. — Скількиж більше значіння для бездержавного українського народу має „Рідна Школа" в старому краю! Памятаймо на це!

—o—

Гріш, що даш на рідні школи,
Не пропащий гріш ніколи.
Вернеться, зросте він згодом
В міліони між народом.
А віддасть його Вкраїні
Молоде те покоління,
Що у рідній вчилось школі
Добувати долі-волі.

—o—

Даймо змогу „Рідній Школі" в Старому Краю наладнати широку постійну мережу становищ рідного національного виховання на українських землях.

Хоч бурі йдуть і громи бють
І в горю серце тоне —
Та вже не вбе нас вража лють,
Не розідять кордони.
Бо ясне сонце вже з імли
Зійшло на нашім полі,
Юнацтва тисячі зросли
У нашій „Рідній Школі".

ДЕЩО ЦІКАВОГО ПРО ЯПОНІЮ.

Японія одна з найгарніших країн у світі. Тому зовуть її огородом Азії. Зовуть її також і краіною цвітів, а взагалі вона замітна красою природи. Японці справжні мистці в садівничих і огородничох роботах, а що року святкують свято процвітання вишень (сакур). Їх малярі залюбки малюють цвіти, а прикрашують ними й вази, які завдяки своїй красі відомі є по всьому світу.

Велика є ріжниця між Китайцями та Японцями. Китаєць не любить воювати, не бажає побід, хоче лише, щоби його оставити в спокою. Японець є настирливий. Має всі добрі й погані прикмети мешканця островів: він гордий та ненавидить чужинців.

Японські жінки досить образовані. Знають ріжні галузи знання та наук, займаються багато спортом. Носять народню ношу. Дівчата носять червоні блюзки, а жінки білі або іншого ясного коліру.

Японці буддисти. Крім Будди почитають і бога Шінто, і ця віра називається шінтоізм. Найбільще святинь є в місті Кіото (коло 1,000). Головна святиня побудована на початку 13. століття і називається Ніші-Гонґуан-джі. Японці поклоняються й іншим богам: Аізен-Міо-О, бог любови, Ама-Терасу, богиня сонця, Ізанаґі, сотворитель Японії, Джізо, оборонець нещасливих, угнетених і т. д. Японець виконує релігійний обовязок так, що тричі обійде святиню, торкнеться пальцем воріт святині та відійде своєю дорогою. Їх святині зовуться паґоди. В них ріжні статуї. Одним з найславніщих святих місць є Нікко. Про нього каже японська приповідка: „Нікко мі наі учі ва кеко то інва". Це значить: Доки не побачите Нікко, не вимовляйте слова: величавий.

Японці сплять на долівці, їдять, читають, працюють і бавляться.

Японці мають сильно розвинену пресу. Їх часописи друкуються ориґінальними японськими буквами, а читають їх від правого боку і то не рівнобіжно, як ми читаємо, лише простопадло згори наділ.

Гроби є прості; звичайно на них є лише імя та назвище покійника. Покриті цвітами, а між цвіти ставлять воду, риж і сіль.

Їх військо та фльота найліпші в світі.

А. Баворський.

БОЖЕВІЛЬНИЙ

(Гумореска).

(8)

Гість став рукавом сурдута стирати піт з чола і промовив:

— Яка то спека мусить бути нині в містах, коли тут на селі так жарить! Їзда залізницею була просто страшна. Я вже знаю, як є в пеклі. Мабуть так, як нині було в залізничім купе. Я гадав, що до вашої стації живий не доїду. Мені залізниця взагалі осоружна. Той смрід з камяного вугля затроює мою голову, затроює всі нерви. Боюся, що моя голова трісне, так болить.

Всі тривожно глянули на гостя, бо потерпали, що тим болем голови може зачинається атака шалу. Господиня перша подумала, що його треба якнайскорше відсунути від товариства. Вона промовила до гостя:

— Тебе втомила їзда. Не диво, що тебе від того диму і від туркоту візка голова розболіла. На добавок ти їхав цілу ніч. Ти й не виспаний. Тобі треба відпочати. Полежати троха, проспатися. До обіду ще далеко. Я йду зладити тобі кватиру.

— Гадаю, що для него найліпше буде в тій великій сали, — звернувся до неї муж.— Там богато воздуху і великий спокій, бо саля на самім кінци двора і ніхто туди не заходить.

Гараєвич радив так тільки тому, бо та саля була найдалі від замешкалих кімнат і від них відділена коридором. Її можна було добре замкнути.

— Я мамі поможу! — крикнула Ірина, біжучи за мамою.

— І я! — додала Леся і також побігла.

Всі троє відійшли вдоволені, що вже безпечні на випадок, коли би Дибовецький дістав атаку шалу.

Саля, про котру Гараєвич сказав, була цілком порожна, бо ніхто не сподівався, що приїде гість, якого треба буде відокремити. Щоби скоро приготовити її для гостя, принесено тільки те, що було найпотрібніше: ліжко з постелею, малий стіл коло ліжка, стільчик з миднецею і два крісла. Ірина застелила ліжко, Леся принесла рушник і збанок з водою. Коли кухарка побачила се, сказала:

— Такому божевільному небезпечно лишати воду. На божевільного вода може поділати так, як ділає на скажену собаку. Скажена собака кидається на людей і кусає; божевільний чоловік може поломити все, що є в хаті, може хату підпалити, може з хати вискочити і замордувати кого. Як я на веранді на нього дивилася, то потерпала, що він вже на веранді кинеться на когось. Його очи мені дуже не подобалися.

— Він нарікав, що голова болить його, — замітила Леся.

— О! — підхопила кухарка. — Не казала я? Початок вже є. Атаки шалу зачинаються від болю голови. Тут не сміє лишитися ні вода, ні ніж, ні мотуз. На мотузі він міг би сам повіситися.

— Як сальон замкнемо на ключ, то його шалу не потребуємо боятися, — промовила Гараєвичева. — Незабаром приїде лікар з кафтаном. Як би показалося, що наш гість справді такий небезпечний, то на нього натягнуть кафтан і завезуть його до Львова. Зі Львова дадуть його на Кульпарків.

— Всеж таки воду треба вилляти, — кухарка повторяла своє.

Леся взяла збанок, підійшла до вікна, відчинила і воду виллала в сад. Збанок поставила назад коло миднеці. За дверми обізвалися якісь голоси.

— Вже йдуть — шепнула Леся.

Кухарка, Ірина і Леся втікли. Лишилася тільки Гараєвичева. По хвили двері відчинилися і увійшов Дибовецький в товаристві Гараєвича і його зятя.

— Вибачай, що умістимо тебе між голими стінами такої великої салі, — промовив Гараєвич, — та то тільки в першій хвили так. Ти несподівано приїхав. На ніч причепуримо хату ліпше.

— Не треба! — гість відповів. — Яж в хаті нічого не буду робити, бо я сюди не приїхав на те, щоби ввесь час пересидіти в хаті. Під дахом я лиш спати буду. На селі хата для мене може бути будьяка. Коби тільки вигідне ліжко Спати буде тут дуже добре. Саля велика, воздуху богато. І в день буде добре тут спати, бо бачу, мух нема.

— То добре, що така спальня тобі подобається, — промовив Жилунович.—Може переспиш свій біль голови і встанеш вже без того болю.

— О, той біль! — гість сказав, схопивши голову обома руками. — То залізниця винна. Залізниця не для мене... Може яка годинка сну прожене той біль.

— Отже зараз лягай! — звернулася до нього господиня. — Чим скорше вснеш і чим довше будеш спати, тим ліпше буде на твою голову. На обід не буду тебе будити. Сховаю.

— Отже ми лишаємо тебе тут. Лягай зараз і спи сном невинної дитини.

Тими словами Гараєвич закінчив розмову і всі вийшли. Вийшовши, Гараєвич обережно прикрутив ключ і шепнув:

— Пташина вже в клітці.

Всім аж лекше стало, бо вже не потребували боятися нападу шалу.

Лишившися сам, Дибовецький став оглядати свою спальню. Вгадав, що то був сальон, в якім дідичі Колюшок в своїх ліпших часах балювалися. Тепер, коли двір перейшов у хлопські руки, то саля надавалася хіба лищ на громадські віча, або на салю для аматорського театрального кружка. Не дивувався, що тепер обстанова така бідна. Шляхтич свої річи продав, Гараєвич не має своїх річей так богато, щоби ними виповнити всі кімнати великого двора. На добавок несподіваний приїзд гостя не позволив господині й те принести сюди, що у неї може й було.

— Вони справді можуть про мене подумати, що я дуже зле вихований, коли на них напав так неожидано — гість подумав. — Я повинен був написати до них бодай тиждень раньше.

Став походжати по салі і думав далі:

— Вони зараз виправдали би мене, як би знали, який для мене небезпечний став той мій доктор; як би знали, що я його так боявся. Він хотів геть обікрасти мене... може й замордувати. Я присягби, що то член якоїсь міжнародньої банди, фальшивих грачів, злодіїв, касярів. Що він втягає людей до потайних льокалів, де фальшиво грають, знаю цілком певно... Так зле, і так недобре. Не скажу цього вуйкам; будуть мене мати за неотесаного. Скажу їм, то будуть дивуватися, що я з таким заприязнився.

— Та голова, та голова! — стогнав, обіймаючи голову руками. — Вже пару місяців гнобить мене. Мої нерви такі вражливі... їм шкодить міський гамір, міський воздух. Проклята залізниця додала своє. Як посиджу тут який тиждень, то може вилічуся. Тут райський воздух, пересичений пахощами ріжного цвіту, ріжного зілля. Міського гамору, туркоту возів тут не чути, трамваїв цілком нема. Хата в саді, отже порохи з вулиці не доходять сюди.

Приступаючи до зачиненого вікна, думав:

— На мою голову буде ліпше, як відчиню вікно. Чейже маємо літо і хоч би був вітер, то з саду до хати порохів не занесе. Тих порохів цілком нема тут.

Відчинив вікно і дивився в сад. Кількадесять кроків перед вікном огородник стояв похилений над якимсь кущиком. Побачивши у вікні гостя, гілвівся і витріщив на нього очи. По хвили забалакав щось до свого помічника, котрий пару кроків за ним порпав у землі. Помічник підійшов до огородника. Оба задивилися на гостя і щось балакали.

— Очевидно, балакають щось про мене, — думав Дибовецький. — Неначе би перший раз бачили чоловіка з міста.

Відступив від вікна і став походжати по світлици. Пройшовшися пару разів, знов станув у вікні. Тепер в саді було троє. До огородника і його помічника прийшла ще кухарка. Вона живо розказувала щось, розкладаючи руками. Коли огородник знов побачив гостя у вікні, дав кухарці стусана ліктем в бік і оком показав на вікно. Тепер всі троє задивилися на нього.

— В тих Колюшках якийсь дикикй народ! — Дибовецький сказав голосно, і знов відступив від вікна. Гадав, що може він виглядає смішно. Може його довге артистичне волосся дуже розчіхране, або лице замащене. Їхав залізницею, отже не було виключене, що на лице впав клапоть сажі і він розтер її по цілім лици. Став озиратися за зеркалом, та не знайшов. Він знов глянув у вікно. Огородник вже не дивився на нього, та мабуть лиш тому, щоби гостя знов не сполошити і не відігнати від вікна. За кущем стояла кухарка і призиралася йому, гадаючи, що він її не бачить.

(Далі буде).

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Два відчити.

Хто був у льокалю Українського Демократичного Клюбу в Ню Йорку дня 11-го лютого ц. р., той погодиться зі мною, коли скажу, що слухав двох цікавих відчитів. Один на тему: „Рідна Школа в Галичині", котрий виголосив д. Л. Ясінчук, а другий, зараз потім, на тему: „Життя й діяльність Аврама Линколна", котрий виголосив нюйорський адвокат Михайло Радик.

Не можна одначе похвалитись, що було багато слухачів, бо це був робітничий день, а до того непогода й не було багато розголосу. Але можна сказати, що й тих кілька десятків учасників певно винесли добре враження та були вдоволені з того, що мали нагоду довідатись дещо про Рідний Край, з котрого виїхали десятки років тому, як також довідатись та навчитись дечого з життя та діяльности великого Американця.

Багато ми нераз наслухались про Рідну Школу на Західній Україні, багато жертв зложили й вислали, а коли нині святкуємо 50-літній ювилей тої школи, то треба таки признатись, що небагато знаємо про істнування, історію та тяжку боротьбу й діяльність її. Ось коли маємо між собою делегата з рідного краю, то є нагода почути живе слово про Рідну Школу. Безперечно, що його обовязки є не тільки збірка фондів, але освідомлювання української іміграції в Америці про потребу сталої піддержки Рідній Школі, та про потребу українських шкіл на іміграції.

Наш делегат, д. Ясінчук, переповів цілий перебіг історії Рідної Школи від самого початку істнування її та про боротьбу з Поляками, що за австрійських ще часів всіми способами старалися знищити українське рідне шкільництво. Тепер, коли Польща держить у своїх кліщах Західню Україну, всіми силами й способами Поляки нищать не тільки українську народню школу, удержувану тяжко запрацьованими грішми нашого загалу, але все українське життя взагалі.

Цікавий був відчит адв. М. Радика. Відчит адв. Радика про життя й діяльність Аврама Линколна останеться неодному в памяти на довший час. Його життя повне добрих прикмет, багато нас учить та може послужити за дороговказ для кожного, хто власними силами, пильністю та роботящістю думає вибитись на відповідне становище в громаді або народі.

Дуже слушно висловився бесідник, що Америці й нині в теперішнє скрутне положення дуже придавсяб такий провідник, яким був Линколн, котрий би міг вказати правдиву дорогу, як вилічитися з економічної кризи, цього модерного невільництва, а українському народови здобути національне освобождення.

Присутний.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 17 лютого помер **Семен Онуляк**, член Товариства „Запорожська Січ", від. 305 У. Н. Союза.

Покійний був тяжко побитий в майнах.

Полишив вдову Анну і троє малих дітей: Марію, Теодосію і Павлинку.

Покійний походив з Устечка, повіт Заліщики, Західня Україна.

Похорон відбувся в Маганой Сіти, Па., 21 лютого.

Вічна йому память.

М. Осадчук, член 305 від.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за січень 1932 року.

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ.

Тов. „Вільна Україна", від. 176, злучилося з Тов. „Над Збручем", відділ 280, створивши спільно одно товариство „**Український Народний Союз в Скрентон, Па., відділ 280**".

РОЗВЯЗАНІ ВІДДІЛИ.

Тов. Українських Робітників, від. 11; Бр. св. Михаїла, від. 88; Тов. ім. М. Грушівського, від. 158; Бр. св. Петра і Павла, від. 180; Бр. св. Николая, від. 224; Тов. Любов, від. 302; Тов. св. Арх. Михаїла, від. 348; Бр. Непорочного Зачаття Пресв. Діви Марії, від. 387 — зістали розвязані на підставі ухвали Екзекутивного Комітету У. Н. Союза по причині браку числа членів, приписаного статутом. Оставшим правосильним членам тихже відділів видано переступні листи, з якими вони мають право зголоситися і бути приняті до інших правосильних відділів У. Н. Союза в найближчім їм околиці, або коли згодяться платити вкладки вгори що найменше на три місяці наперед з малою доплатою на кошт адміністрації відділової і того виразно зажадають, можуть бути приділені гол. канцелярією до льокального відділу, який у великій мірі з таких позамісцевих членів є зложений.

Увага: Члени вище вимінених розвязаних відділів, котрі в означенім на переступних листах реченци не приступлять до інших правосильних відділів та не вирівнають своїх залеглих вкладок, то на протязі дальших 30 днів будуть уважатися суспендованими, а відтак виключеними.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Стирановський Василь, Чайка Василь, Бернацький Григорій.
В. 28. Шовель Станислав.
В. 37. Сташко Евдокія.
В. 58. Гасюк Михайло.
В. 65. Небора Антін.
В. 72. Сльоньовська Анна.
В. 74. Проць Михайло.
В. 76. Присяжник Іван.
В. 86. Середницький Іван.
В. 88. Гуменюк Юлія.
В. 94. Зола Анна.
В. 100. Лавровський Михайло, Причинич Василь.
В. 111. Черкис Марія.
В. 115. Бережанський Антін, Сапун Софія.
В. 139. Столярчук Олена, Столярчук Микола.
В. 142. Качараль Михайло.
В. 143. Смерека Василь, Смерека Григорій, Смерека Анна, Петрущак Андрій, Рило Хима.
В. 161. Паславський Петро.
В. 169. Шич Анна.
В. 179. Добромільський Іван.
В. 207. Буткович Теодор, Телега Стефан.
В. 218. Гарасимів Іван.
В. 219. Мудровська Марія.
В. 221. Костерка Марія, Костерка Петро, Якубович Дмитро.
В. 247. Марцинишин Михайло.
В. 276. Орловський Тома.
В. 292. Павшок Андрій.
В. 308. Хомицька Стелла, Коробей Анна, Саланик Марія, Лесиганич Михайло, Нищій Іван.
В. 321. Яворська Марія.
В. 336. Ендзевич Онуфрій.
В. 343. Ярмак Марія.
В. 360. Новатковський Станислав.
В. 361. Яцишин Анастазія, Свитак Іван, Савицький Василь.
В. 362. Павловець Теодор.
В. 369. Романів Марія, Гончарик Анна.
В. 373. Зелінська Катерина.
В. 400. Малець Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Смалець Варвара, Смалець Іван.
В. 32. Довганюк Юрій.
В. 34. Кузань Франко, Кузань Анна, Задорожна Катерина, Задорожний Іван.
В. 47. Мальговська Марія.
В. 56. Ганчик Юрій.
В. 61. Маркович Іван.
В. 69. Єдинак Іван, Петрівський Микола.
В. 72. Педенська Агнешка, Педенський Бронислав.
В. 76. Гошилик Микола, Гашилик Анна, Гошилик Анна.
В. 80. Кузик Федько.
В. 86. Винник Катерина.
В. 99. Бурко Ева.
В. 121. Баран Данило, Баран Анна, Кисілевич Йосиф.
В. 131. Ільків Анна, Пронюк Дмитро, Рачок Параска.
В. 136. Голуб Стефан, Тимчук Михайло.
В. 147. Андрухів Іван, Горбалевич Павлина.
В. 170. Долошицький Михайло.
В. 187. Ручинський Василь, Ставинога Федор, Вичимишин Іван.
В. 193. Буняк Блажій, Паробій Іван, Шевчук Софія, Шевчук Ілько, Головчак Евдокія.
В. 196. Каричорт Варвара.
В. 217. Фенцур Дмитро, Савульський Микола, Шеремета Марія.
В. 218. Сорока Анна.
В. 222. Шеремета Йосиф, Каспир Гарасим, Шеремета Софія, Шипінька Михайло.
В. 230. Глуханич Франко, Присташ Христина.
В. 235. Богаченко Василь, Вульчак Григорій, Вульчак Марія.
В. 237. Тимань Михайло, Вороняк Яцко.
В. 243. Ничай Микола.
В. 247. Гук Теодор.
В. 253. Смолинська Марія.
В. 261. Левко Андрій.
В. 266. Сивик Стефан, Дух Іван, Лемішка Петро, Підліська Марія, Підліський Петро, Дух Антоніна.
В. 275. Динер Маргарета.
В. 276. Цибак Василь, Гешкевич Анна, Гладьо Михайло, Гладьо Анна, Стефанович Андрій, Стефанович Пелагія.
В. 283. Малиса Іван.
В. 301. Новосад Яким, Новосад Яким.
В. 308. Чорний Григорій.
В. 316. Гнатків Іван.
В. 317. Крістов Юрій, Крістов Наталія.
В. 327. Лесів Михайло.
В. 334. Сеник Марія, Сеник Василь, Сорівка Стефан.
В. 338. Куц Андрій, Хань Григорій, Гладиш Семен, Грицько Олекса, Куц Фрозина, Кухарчик Стефан, Малинчак Розалія, Грицько Ева, Страхоцький Іван.
В. 342. Покутицький Іван.
В. 345. Давидів Катерина, Давидів Іван.
В. 367. Чолій Софія, Чолій Онуфрій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 79. Теплій Василь.
В. 96. Собіль Петро, Собіль Марія, Булій Петро, Булій Юлія.
В. 130. Дроботій Анастазія, Дроботій Василь.
В. 151. Мілер Анна.
В. 179. Ґолдак Ева, Ґолдак Павло, Ґолдак Марія.
В. 280. Бадан Методій, Бадан Катерина, Безкоровайний Тома, Цебинь Франко, Цястон Катерина, Цястон Іван, Дутчак Микола, Года Юліян, Гнатюк Евфрозина, Гнатюк Петро, Яворський Ілько, Яворська Танька, Куций Анна, Куций Семен, Мацьків Марія, Мацьків Павло, Маслій Павло, Олиник Параскевія, Олексюк Стефан, Павлишин Василь, Петрашук Марія, Петрашук Стефан, Рубльовський Роман, Рубльовська Анастазія, Теклишин Параска, Вітушинський Никифор, Вітушинська Анна, Олиник Петро, Будник Панько.
В. 334. Микита Микола.
В. 342. Сопко Микола, Лаврів Олекса, Сопко Марія.
В. 352. Бандровський Григорій, Бандровська Анна.
В. 360. Демчук Софія, Демчук Михайло.
В. 361. Корбило Іван, Кобилінський Олекса.
В. 365. Грицишин Марія, Галенда Анна, Боївка Анна, Рябець Анна, Ґалайда Ілія, Боївка Павло, Горват Марія, Чорна Анна, Боївка Ева, Горват Текля.
В. 382. Коропчак Анна.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Маляняк Іванна.
В. 3. Мента Юрій.
В. 8. Песик Стефан.
В. 12. Олекса Петро, Олекса Юстина, Олекса Марія.
В. 14. Люблянецький Іван, Люблянецька Анна, Ковалюк Мартин.
В. 19. Калинчук Іван.
В. 20. Синютка Іван.
В. 21. Тимчишин Іван.
В. 28. Дибіцький Франко, Грушевський Іван, Рябець Стефан.
В. 29. Кульматицький Мих., Кульматицька Марія.
В. 34. Чмерид Іван, Чмерид Анастазія, Фурдин Василь, Фрилек Катерина, Фрилек Микола, Борковська Теодора, Качай Василь, Козопас Розалія, Фурдин Анна, Качай Анна, Говард Василь, Говард Марія, Козопас Дмитро, Яцишин Олена.
В. 37. Качараль Анна.
В. 41. Раґуля Параска, Красневич Михайло.
В. 44. Онущак Сузанна.
В. 51. Джумак Олена.
В. 63. Антошик Анна.
В. 65. Дончак Семен, Дончак Іван.
В. 73. Жарський Іван.
В. 75. Куник Іван.
В. 76. Співак Василь.
В. 77. Місько Іван, Місько Лелягія.
В. 78. Молочняк Петро, Косинський Михайло, Іздепський Іван, Лесяк Петро, Шайняк Михайло.
В. 80. Тимків Антін, Тимків Марія.
В. 84. Шурко Іван.
В. 85. Мороз Андрій, Шморгун Лев, Мороз Петронеля.
В. 86. Ханас Юрій.
В. 91. Котюк Текля.
В. 100. Бородовська Олена, Гайванович Олекса.
В. 102. Вроблевський Мих., Вроблевська Марія, Кривий Андрій.
В. 105. Тур Теодор.
В. 113. Філевич Михайло.
В. 116. Беркита Агнешка, Беркита Петро.
В. 118. Ґеча Юрій.
В. 120. Ґодзик Іван.
В. 121. Сливінський Микола, Сливінська Софія, Вітеняк Ілько, Вітеняк Анна, Бойко Іван.
В. 127. Братон Дмитро, Качор Лука.
В. 131. Ружитська Альфа.
В. 133. Будник Антін.
В. 135. Столиця Олекса, Голобінька Марія, Орихівський Дмитро, Коваль Іван, Ґлушко Дмитро, Голобінько Григорій, Матерний Йосиф, Ґлушко Софія, Матушевський Іван, Матушевська Параска, Голобінько Іван.
В. 146. Вітушинська Текля.
В. 147. Шуринь Анна, Карпевич Дмитро, Крущак Олекса, Шуринь Іван, Юґас Іван, Барняк Анна.
В. 155. Скалоцький Олекса, Скалоцька Анна.
В. 162. Поташ Стефан, Майбук Ярмило, Мохницький Казимир.
В. 163. Ілаш Іван.
В. 170. Пасічняк Василь.
В. 176. Новомлинський Михайло.
В. 177. Рой Федор.
В. 183. Дороцький Михайло, Кузьмич Ілько, Круць Михайло, Бурдяк Михайло.
В. 185. Олейко Теодор, Олейко Юстина, Михальчук Григорій.
В. 193. Нестор Катерина, Брудний Стах, Брудна Марія.
В. 212. Піґан Анна.
В. 216. Пішко Анна.
В. 217. Легкий Василь, Сипян Яким, Пухир Іван, Бандура Доська, Родерик Іван.
В. 218. Рудяк Михайло, Клюс Михайло, Клюс Марія, Звара Анна.
В. 222. Сенів Андрій.
В. 223. Ковалькевич Текля, Ковалькевич Михайло, Ковалькевич Іван, Тарабаш Дмитро, Ковалькевич Нина, Ковалькевич Володимир, Борис Петро.
В. 227. Шумаська Анна, Шумаський Григорій, Шуманський Василь.
В. 229. Москалик Марія, Буч Федор, Славський Антін, Вольський Генрик, Кашуба Юрій, Федищин Каролька, Савкулич Григорій, Мияк Іван.
В. 230. Качанов Клавдій, Качанов Пазя, Баран Михайло.
В. 236. Герик Марія.
В. 241. Стрик Петро, Каськів Теодор, Каськів Анастазія, Кіндеафрський Володимир.
В. 242. Кроп Андрій, Кроп Марія.
В. 245. о. Ялечко Йосиф, Мартинів Микола, Слабецька Олена, Мартинів Анна, Кухарчук Константин.
В. 248. Урбан Йосиф.
В. 250. Сленьк Йосиф.
В. 252. Михалюк Йосиф.
В. 266. Федишин Ева, Федишин Стефан, Климків Михайло.
В. 270. Дячик Григорій.
В. 271. Ванько Теодор.
В. 273. Якоб Василь, Якоб Катерина.
В. 276. Павцьо Марія, Рапач Іван, Бабяк Михайло, Муральчик Григорій, Павцьо Онуфрій, Бабич Теодор, Дністрян Семен, Сисин Василь, Лазар Григорій, Сисин Марія, Одеснович Марія, Кость Марія, Сенютка Григорій, Роман Катерина, Одеснович Михайло, Крус Олена, Сисин Микола, Муральчик Настуня, Роман Михайло, Крис аГврило, Дністрян Феня, Гебет Теодор, Кость Катерина.
В. 282. Вульчик Стефан.
В. 289. Крик Михайло, Крик Олена.
В. 295. Серединський Яків, Судомир Ева.
В. 300. Кравчук Яків, Балаґуш Петро, Пептик Михайло, Склярський Іван, Шевчук Анна.
В. 301. Юханський Іван, Кулич Семен, Мотлюк Микола, Сенів Мойсей, Думанчук Лука, Білик Стефан, Береза Антін, Білик Катерина, Думанчук Анна, Смаль Кость, Николишин Микола, Галищак Василь, Юханська Катерина, Николишин Анна, Леськів Ілько, Новосад Юлія.
В. 304. Костецький Михайло, Ридзик Онуфрій.
В. 307. Прус Анастазія, Прус Петро.
В. 308. Кочманський Петро.
В. 309. Варіян Іван.
В. 312. Лисюк Калина, Олійник Іван.
В. 316. Мацьків Йосиф, Застроцький Іван, Скробач Василь, Зарецький Йосиф, Кісіль Клемент.
В. 321. Ґрос Франко, Андрушко Текля, Вольчак Іґнатій.
В. 326. Чекальський Лев, Чекальська Розалія, Прокоп Павло.
В. 334. Кушнір Розалія.
В. 338. Балоґ Михайло, Баран Дмитро, Канькевич Микола, Данькевич Катерина, Баран Катерина, Баран Іван.
В. 339. Гайванович Микола.
В. 342. Меньо Стеан, Меньо Розалія.
В. 345. Коцюба Олена.
В. 354. Ярош Микола.
В. 360. Волосінчук Микола, Слука Мартин.
В. 361. Петрівський Петро, Бережнюк Іван.
В. 362. Николенко Франя, Николенко Макар.
В. 363. Костів Іван, Сеник Анна.
В. 367. Лесів Федор.
В. 370. Кобильняк Йосиф.
В. 380. Кривень Станислав.
В. 385. Бачинський Микола, Скобар Параскевія, Алексійчик Тихон, Алексійчик Наталія, Скобар Іван.
В. 400. Кондор Іван, Винарчик Микола.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. Корда Василь, Корда Параскевія, Мазяр Мелянія, Мазяр Петро.
В. 65. Лаврів Олекса.
В. 71. Боївка Павло, Боївка Анна, Галенда Анна, Грицишин Марія, Рябець Анна, оЧрна Анна, Ґалайда Ілія, Горват Марія, Горват Текля, Боївка Ева.
В. 88. Гуменюк Іван, Гуменюк Марія, Гуменюк Юлія, Співак Онуфрій, Гуменюк Анна.
В. 97. Зивецька Софія.
В. 110. Демчук Михайло, Демчук Софія.
В. 119. Кардаш Катерина.
В. 133. Кривицький Стефан.
В. 144. Кобилінський Олекса, Мілер Анна.
В. 158. Корчинський Василь, Корчинська Софія, Шипяний Андрій, Шипяна Ева.
В. 176. Бадань Катерина, Бадань Методій, Безкоровайний Тома, Цебин Франко, Цястон Іван, Цястон Катерина, Дутчак Микола, Года Юліян, Гнатюк Евфрозина, Гнатюк Петро, Яворська Танька, Яворський Ілько, Куций Анна, Куций Семен, Мацьків Павло, Мацьків Марія, Маслій Павло, Олексюк Стеан,ф Олійник Параскевія, Павлишин Василь, Петрашук Марія, Петрашук Стефан, Рубльовський Стефан, Рубльовська Анастазія, Теклишин Параска, Вітушинська Анна, Вітушинський Никифор, Олійник Петро, Будник Панько.
В. 180. Бриняк Йосиф, Якимович Юліян.
В. 204. Дроботій Анастазія, Дроботій Василь.
В. 209. Сопко Микола, Сопко Марія.
В. 224. Іванишин Франко.
В. 225. Ґолдак Павдо, Ґолдак Ева, Ґолдак Марія.
В. 242. Коропчак Анна.
В. 255. Булій Петро, Булій Юлія.
В. 302. Вавричук Ілія, Никитин Ксеня, Квасниця Анастазія, Ногаш Ксеня, Николенко Микола.
В. 308. Шалапій Василь, Шалапій Катерина.
В. 333. Гойсан Софія.
В. 341. Микита Микола.
В. 348. Дубранський Іван, Кеселовський Петро, Кеселовський Сергій, Сенько Пилип.
В. 387. Пташинський Андрій, Слободян Марія.
В. 388. Бандровський Григорій, Бандровська Анна.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 4. Крайницька Анна.
В. 66. Фединяк Параска, Фединяк Параска.
В. 76. Бибель Марко.
В. 99. Сидорко Параня.
В. 104. Скіра Гринько.
В. 111. Пишняк Семен.
В. 147. о. Пелехивич Йосиф.
В. 161. Поліца Іван.
В. 177. Олійник Михайло.
В. 183. Натомяк Микола.
В. 187. Бойка Катерина.
В. 221. Гусир Михайло.
В. 227. Цап Ольга.
В. 270. Жарський Василь.
В. 278. Ярушинський Теодор.
В. 305. Гуменюк Стефан.
В. 345. Ґрубрин Юлія.
В. 361. Рудий Іван.
В. 367. Кушлик Гаврило.
В. 378. Черкас Іван.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком січня 1932 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	20,817
В місяци січні 1932 р. принято нових	56
В місяци січні 1932 р. принято нанову	97
В місяци січні 1932 р. принято з переступними листами	61
В місяци січні 1932 р. принято з інших кляс обезпечення	5
Разом	21,036
В місяци січні 1932 р. суспендовано	268
В місяци січні 1932 р. відійшли з переступними листами	90
В місяци січні 1932 р. відійшли до інших кляс обезпечення	5
В місяци січні 1932 р. померли	21
Разом	384
З кінцим січня 1932 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	20,652

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	7
В клясі А.	на $ 250	379
В клясі А.А.	на $ 500	5,580
В клясі В.	на $ 750	850
В клясі С.	на $1000	12,823
В клясі В.В.	на $1500	291
В клясі С.С.	на $2000	100

НОВІ РОДИ:

Обезпеченне платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	93
В клясі О-1000	на $1000	94
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	2
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В класі Р- 500	на $ 500	72
В класі Р-1000	на $1000	141
В класі Р-1500	на $1500	4
В класі Р-2000	на $2000	4
В класі Р-2500	на $2500	—
В класі Р-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В класі Е- 500	на $ 500	117
В класі Е-1000	на $1000	86
В класі Е-1500	на $1500	4
В класі Е-2000	на $2000	1
В класі Е-2500	на $2500	—
В класі Е-3000	на $3000	—
Разом		20,652

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ.

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 17. Темник Ірина, Темник Юлія.
В. 44. Демчик Іван, Демчик Анна.
В. 65. Фіцула Василь, Світлик Параска, Жарська Олеся.
В. 100. Войтович Йосиф, Лавровський Микола.
В. 124. Сосновський Йосиф, Сосновська Анна, Сосновська Марія, Сосновський Михайло, Сосновський Стефан.
В. 137. Колодруб Стефан.
В. 140. Литвин Василь, Литвин Йосифа, Литвин Олена, Литвин Катерина, Литвин Марія, Скеба Йосифа.
В. 142. Ґрозінчак Михайло, Олекса Ольга.
В. 143. Смерека Андрій, Смерека Михайло, Смерека Петро, Смерека Франя, Смерека Марія, Семерка Йосиф.
В. 147. Мілер Кляра.
В. 155. Масник Володимир, Масник Михайло.
В. 177. Мельник Катерина, Мельник Евстахій.
В. 206. Шевчук Бронислав, Шевчук Мирослава.
В. 218. Скубяк Володимир.
В. 238. Чопик Катерина.
В. 239. Грицей Ольга Теодора.
В. 268. Гладчик Олена.
В. 269. Панчишин Михайло, Панчишин Катерина, Панчишин Ольга, Панчишин Петро, Панчишин Дмитро.
В. 281. Мкасимяк Анна.
В. 318. Кравчишин Юрій, Кравчишин Софія.
В. 333. Мандряк Михайло, Мандряк Іван.
В. 365. Малик Федор.
В. 369. Романів Анна, Романів Олена, Романів Василь, Романів Стефанія, Романів Ольга, Мицьо Дмитро.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Мельник Петро, Ґут Андрій, Мельник Олена, Ґут Марія, Мельник Володимир, Ґут Йосиф, Мельник Михайло, Мельник Стефан, Мельник Ірина, Ґут Ольга.
В. 18. Ґвут Василь.
В. 29. Шкварла Захарій, Шкварла Олена.
В. 34. Кузань Олена, Кузань Софія.
В. 47. Малговський Ярослав, Малговський Василь.
В. 69. Петрівський Богдан, Петрівський Володимир.
В. 70. Коник Петро, Кирчів Ярослав, Кирчів Наталка, Коник Йосифа, Коник Олекса, Френцко Анна, Френцко Михайло.
В. 76. Гошелик Іван, Гошелик Петро, Гошелик Стефан, Ґошелик Марія, Гошелик Микола.
В. 121. Баран Марія, Баран Софія, Баран Юлія, Баран Катерина, Баран Ольга.
В. 132. Смерека Марія, Смерека Михайло, Смерека Данило.
В. 136. Тимчук Михайло, Пшеничка Дмитро, Тимчук Едвард, Пшеничка Михайло, Тимчук Іван, Тимчук Стефан, Тимчук Олена.
В. 147. Горболевич Михайло, Горболевич Анна, Гороболевич Антін, Горболевич Володимир, Горболевич Софія, Горболевич Стефан, Горболевич Ольга.
В. 230. Присташ Йосиф, Присташ Михайло, Присташ Іван, Присташ Стефан, Глуханич Олена.
В. 237. Вороняк Бронислав, Вороняк Мелянія, Вороняк Мирослав, Вороняк Татіянна.
В. 264. Галашин Микола, Галашин Теодор, Галашин Сльга, Галашин Анна, Галашин Василь.
В. 276. Кость Елисавета, Гладьо Олена, Одеснович Олеся, Одеснович Дорота, Одеснович Василь, Одеснович Марія, Одеснович Ева, Одеснович Іван, Одеснович Михайло, Кость Микола, Гладьо Анна.
В. 283. Малиса Ольга, Малиса Ярослав, Малиса Наталія, Малиса Богдан.
В. 326. Бурило Франко, Бурило Дмитро.
В. 338. Куц Володимир, Куц Марія.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 96. Собіль Олена, Собіль Володимир, Собіль Анеля.
В. 130. Дроботій Стефан.
В. 179. Ґолдак Михайло, Ґолдак Мирослава, Ґолдак Павло, Ґолдак Іван.
В. 280. Рубльовський Володимир, Вітошинський Евген, Гнатюк Василь, Яворська Олена, Яворська Марія, Вітошинський Григорій, Вітошинська Ольга, Гнатюк Анна, Олійник Стефан, Рубльовська Олена, Олійник Тадей, Олійник Іван, Петрашук Іван, Теклишин Марія, Теклишин Михайло, Теклишин Анна, Павлишин Володимир, Гнатюк Володимир.
В. 342. Сопко Ольга, Сопко Володимир, Сопко Анна, Сопко Стефан.
В. 373. Галів Йосиф.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 12. Олекса Олена, Олекса Григорій, Олекса Анна.
В. 34. Чмирид Іван, Фурдин Іван, Козопас Анна, Козопас Марія, Чмерид Стефанія, Фриляк Володимир, Баркізська Анна, Фрилик Стефан, Качай Володимир, Качай Василь, Фурдин Емілія, Чмирид Ґеновефа, Чмерид Анна, Козопас Саля, Козопас Кароліна, Козопас Розалія, Качай Стефан, Чмерид Богдан, Качай Андрій, Говард Розалія, Бандирський Володимир.
В. 39. Пішко Олекса, Пішко Олена.
В. 44. Чепеляк Олена.
В. 56. Кабала Іван, Кабала Юрій, Кабала Михайло, Кабала Катерина.
В. 59. Бойко Василь.
В. 67. Брухівський Йосиф, Брухівська Анна.
В. 73. Жарський Йосиф.
В. 77. Місько Марія.
В. 80. Тимків Михайло, Тимків Анна, Тимків Евдокія.
В. 91. Котюк Ярослав.
В. 99. Сидорко Олена, Сидорко Марта, Сидорко Анна, Сидорко Марія.
В. 100. Бородовська Анна, Бородовський Іван, Бородовська Ольга.
В. 102. Врублевська Анна, Врублевський Іван.
В. 105. Тур Іван, Тур Марія.
В. 121. Цесла Стефан, Сливінський Кароль, Сливінський Йосиф.
В. 127. Братон Марія.
В. 132. Білінська Франка, Ялечко Ольга, Ялечко Стефан, Хоцинська Марія.
В. 133. Будник Марія, Будник Андрій, Будник Олекса, Слиш Марія, Будник Антін, Будник Ґрогирій.
В. 135. Ґлушко Марія, Ґлушко Юрій, Ґлушко Анна, Ґлушко Дмитро.
В. 137. Сагата Катерина.
В. 142. Соболовська Анна.
В. 149. Стадник Анна.
В. 155. Кацьо Софія, Кацьо Анна, Кацьо Володимир, Кацьо Олена.
В. 159. Камінська Олена.
В. 168. Марків Анна.
В. 181. Сулима Анна, Сулима Петро.
В. 218. Лунів Олена, Лунів Мирослав Іван, Лунів Ольга, Лунів Петро.
В. 223. Ковалькевич Елисавета, Цеплій Михайло, Тарабаш Василь, Ковалькевич Марія, Ковалькевич Катерина, Ковалькевич Петро, Ковалькевич Василь, Ковалькевич Розалія, Ковалькевич Олена, Тарабаш Олена, Тарабаш Емілія, Ковалькевич Іван, Тарабаш Текля.
В. 229. Люлик Олекса.
В. 234. Павук Олена, Павук Станислава, Ковальчук Лукія, Павук Павло.
В. 236. Гиряк Володимир.
В. 241. Павлюк Ґеня, Павлюк Анастазія, Стрик Ольга.
В. 243. Янига Володимир.
В. 245. Мартинів Олександра, Ґосподинов Анна, Мартинів Люба, Галько Іван, Шуневич Ярослав, Шуневич Ґеновефа, Мартинів Елисавета, Слабецький Адольф, Слабецька Марія, Слабецька Анна, Слабецький Станислав.
В. 247. Ліщинська Катерина, Ліщинська Марія.
В. 251. Гущак Володимир, Гущак Стефан, Купчик Станислав Щипак Ольга.
В. 264. Кохан Стефан, Кохан Іван.
В. 266. Федишин Анна, Федишин Йосиф, Федишин Марія.
В. 268. Гладчук Михайло, Гладчук Іван, Гладчук Володимир, Гладчук Анна.
В. 271. Левуш Михайло.
В. 276. Керда Володимир, Керда Катерина, Муральчик Василь, Кость Ольга, Ґебет Йосиф, Ґебет Марія, Кость Володимир, Марковська Ольга, Марковський Богдан, Марковський Іван, Кость Іван, Кость Анна, Муральчик Михайло, Иех Ольга, Кость Станислав, Муральчик Анна, Муральчик Марія, Мидяновський Михайло, Мидяновський Іван, Мидяновський Павло, Мидяновська Олена, Мидяновська Марія, Шведюк Олена, Керда Марія, Муральчик Іван, Лех Іван, Шведюк Микола, Леш Михайло, Лех Стефанія.
В. 283. Малиса Володимир.
В. 292. Коваль Катерина, Коваль Агафія.
В. 300. Клим Едвард Іван, Возняк Василь, Пиптик Теодор, Пиптик Іван, Пиптик Михайло, Клим Василь, Процяк Михайло.
В. 201. Смаль Мирослав, Николишин Марія, Николишин Анна, Думанчук Люба, Білик Ольга, Білик Теодор, Білик Григорій, Евханська Емілія, Білик Софія, Доманчук Володимир, Евханський Йосиф, Смаль Ольга, Білик Петро.
В. 308. Нищий Марія.
В. 317. Маринюк Михайло, Маринюк Марія.
В. 326. Чекальський Петро.
В. 334. Кушнір Василь, Кушнір Мирослава.
В. 338. Баран Михайло, Баран Дмитро, Баран Марія.
В. 339. Гайванович Марія, Гайванович Анна, Гайванович Олена, Гайванович Катерина.
В. 342. Менда Розалія, Менда Катерина, Менда Анна, Менда Олена.
В. 345. Кольба Василь, Кольба Анна, Кольба Микола, Кольба Дмитро.
В. 364. Малько Володимир, Малько Ольга, Левіцька Ольга, Малько Марія, Малько Михайло, Юречко Анна, Левіцька Анна, Годованська Марія, Занько Григорій, Юречко Андрій, Цубикайло Анна, Цубикайюло Іван, Синюта Анна, Юречко Микола, Годованський Іван, Синюта Іван, Юречко Михайло.
В. 365. Федорович Петро.
В. 385. Алексейчик Павло, Алексейчик Зеновія, Олексейчик Сергій, Кошляк Теодор, Скабар Петро, Скабар Анна.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 88. Гуменюк Юлія, Гуменюк Павло, Гуменюк Іван.
В. 158. Шупяна Ольга, Шупяна Катерина, Шупяний Володимир, Шупяний Богдан.
В. 176. Петрашук Іван, Теклишин Марія, Теклишин Михайло, Теклишин Анна, Павлишин Володимир, Олійник Іван, Олійник Тадей, Рубльовська Олена, Олійник Стефан, Гнатюк Анна, Вітошинська Ольга, Гнатюк Василь, Яворська Олена, Яворська Марія, Вітошинський Григорій, Вітошинський Евген, Рубльовський Володимир, Гнатюк Володимир.
В. 204. Дроботій Стефан.
В. 209. Сопко Стефан, Сопко Ольга, Сопко Володимир, Сопко Анна.
В. 225. Ґолдак Михайло, Ґолдак Мирослава, Ґолдак Іван, Ґолдак Павло.
В. 302. Ногаш Марія, Вавричук Емілія, Вавричук Василь.
В. 387. Вільчинський Андрій.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 34. Лозинський Михайло.
В. 72. Сльоньовська Анна.
В. 100. Лавровський Михайло.
В. 140. Литвин Іван.
В. 142. Качараль Михайло.
В. 155. Бережанський Антін, Сапун Софія.
В. 169. Шиш Анна.
В. 218. Гарасимів Іван.
В. 234. Фуртас Катерина.
В. 295. Хорощак Татіянна.
В. 308. Лесиганич Михайло, Нищий Іван, Коробій Анна, Хомицька Стефанія, Селаник Марія.
В. 342. Гамадик Анна.
В. 361. Яцишин Анастазія.
В. 385. Замлянучин Марія.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 147. Ярема Йосиф.
В. 386. Кучмак Кляра.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком січня 1932 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	13,433
В місяци січні 1932 р. принято нових	57
В місяци січні 1932 р. принято нанову	86
В місяци січні 1932 р. принято з переступними листами	31
Разом	13,607
В місяци січні 1932 р. суспендовано	231
В місяци січні 1932 р. відійшли з переступними листами	38
В місяци січні 1932 р. відійшли до повнолітних членів	19
В місяци січні 1932 р. померли	2
Разом	290
З кінцим січня 1932 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	13,317

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В класі 2-ій за 25 цнт. місячної вкладки	11,918
В класі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,399
Разом	13,317
З кінцим січня 1932 р. в У. Н. С. було всіх обезпечених	33,969

УВАГА

кстру кождий відділовий урядник член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць січень 1932 р. як суспендовані або виключені за неплаченне місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (лютого) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця лютого 1932 року, то в березні 1932 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли с отять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци січні 1932 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правосильного істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци лютім 1932 р., бо на другий місяць, то є в березні 1932 р. стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні збори ветеранів.

Дня 7-го лютого відбулись річні збори Ветеранів Американської Армії українського походження. На зборах принято нову назву орґанізації United States World War Veterans of Ukrainian Descent і на ту назву буде виготовлений чартер для орґанізації.

У склад уряду ввійшли отсі громадяни:

Т. Стельмах, командант; Д. Шеленда, другий командант; Т. Дудчак, серджент оф Армс; М. Бохонек, касієр; В. Родецький, тростіс; Ю. Драґун, тростіс; В. Юрковський, секретар і орґанізатор.

Місячні збори відбуваються кождої першої неділі в місяці в 3-тій годині пополудні на 59 St. Marks Pl., New York, N. Y.

Отсею дорогою закликаємо всіх ветеранів українського походження, які належать до чужих постів, вступити до цеї орґанізації та побільшити ряди членів українського посту.

В. Юрковський.

ПОДЯКА.

Я нижче підписана вдова складаю щиру подяку головному урядови У. Н. Союза за таке скоре виплачення мені $1000 посмертного по моїм чоловікови Іванови Черкасови, як також за допомогу в сумі $50. Також щиро дякую урядникам і членам відділу 378, що дали зі своєї каси $10 і на вінок, що дали до Филаделфії $7.50 з каси і всім, котрі брали участь у похороні.

Франі Черкас.

Бачить, а не вірить!

Давно тому французька Академія мала президента, що звався Рос. Усі знали його як страшного скупаря. Раз на засіданні Академії ухвалили видати якийсь твір, а кошти мали покрити зі збірки поміж членами Академії. Тоді не дуже зважали на формальности. Секретар і ще один член Академії взяли капелюхи та пішли збирати гроші. Рос дав також якийсь даток. Помилково підійшов до Роса потім іще другий збірщик і просив у нього якогось датку. Президент обурився та сказав, що вже дав. „Я не бачив, та я вірю", оправдувався збірщик. „А я — запримітив якийсь інший член Академії — бачив і не вірю!"

ФАЛЬШИВІ ДОКТОРИ.

Нині куди не кинешся, то все доктор, то директор, то навіть інжинір, коли не щось вище. Найбільше одначе є докторів. Цей титул став дуже популярний і на цій популярности дехто заробив великі гроші. Появлялись на протязі останніх часів ріжні таємничі школи, що давали титули докторів, звичайно так собі просто за гроші. Коли ще людина була мудра, то й титул їй нічого не шкодив; а коли дурна, то відразу всякий пізнавав, що з дураком має до діла. Та нині й доктори є дураки, то й не дивниця, що доктор нині — це собі звичайне явище.

В останньому часі в Відні поліція зліквідувала одну таку школу докторів. Видала вона коло 2,000 дипльомів на докторів; скільки одначе при цьому заробила, годі сказати. Та цього мабуть ніхто й не довідається. Показалося, що головна фабрика докторів знаходиться в Брукселі, в Бельгії, і що в Відні була лише тебки сказати філія тої фабрики. Таких філій є ще й більше. Погоня за титулом є сьогодня модерна. Власник школи в Відні має свою віллю і своє авто, а крім того життеву ренту, а в додаток півтора року вязниці від суду. Життя його на будуче забезпечене, як не прийде яка катастрофа, щось у роді інфляції чи щось подібного.

Фабрики такі звичайно тайком працюють, але вживають також і явної реклями, щоб заохотити публику до набування докторських дипльомів. Початок такій роботі дала мабуть Америка своїми недержавними школами. В Америці є богато приватних інститутцій, що дають титули доктора. Ніхто їх не контролює. Ніяких наукових сил там нема, а так собі просто школа для заробітку. Просто справа не йде. Треба зробити так про людське око й докторську працю, заплатити оплати і то досить високі, а аж відтак в приходиться по гарну видрукувану дипльому з оригінальними підписами і т. п. Деколи на такій дипльомі є замітка, що вона важна лише в обсягу університету, але на це ніхто не звертає уваги. Докторант, урадуваний дипльомою, теж на це не зважає.

Щож мають робити дійсні доктори, що над здобуттям своєї дипльоми працювали у школах та й гроші видали? Дипльоми носити на шиї на ланцушку не можна. В Европі принято титулувати себе доктором. Оце й лихо, що дає можність усяким фальшивим докторам підшиватись під правдивих. Може колись і це лихо зникне з землі і люди остануться людьми, а титули зникнуть, як це є в Англії, де доктор є науковий степень і всякий чудак його не може носити.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На школу в Ходорові.

Повідомляємо всіх, котрі походять з Ходорова і з поблизьких околиць, що в домі Гринька Саляка відбулися дня 14. лютого збори, на котрих присутні зложили $60 на розбудову Народного Дому в Ходорові, в котрім мала би приміститись українська школа.

Другі збори відбудуться в суботу, дня 27. лютого 1932, в годині 7. вечером, у домі Григорія Саляка під ч. 529 Іст 16 вулиця Ню Йорк Сіти.

Хто не може прибути на збори, хай шле жертву на адресу касієрки: Анна Москаль, 135 Eldridge St., New York City.

За Комітет:
С. Лотоцький, предсідатель;
Анна Москаль, касієрка;
А. Паленичка, секретар.

Тяжко хорому англійському письменникові Шерідерові лікар заборонив пити всякі алькогольні напитки. За три дні лікар прийшов до письменника:

— Чи ви строго придержувалися моїх вказівок?

— Точно.

— Бачите, це був одинокий спосіб, щоби продовжити вам життя.

— Вірю вам. Ніколи життя не здавалося мені таке дороге, як за ті три дні.

—o—

— Го, го! Ця вдова мабуть трохи завесела! Чейже не повинна танцювати так скоро після смерти чоловіка!

— Овва, щож тобі це шкодить, коли вона не є вдовою по тобі?

Для оселення Славян у Фльориді.

Богата американська земельна компанія, яка має в стейті Флориді величезний простір землі, разом з великою зал.-дор. компанією **„СІБОРД ЕЙР ЛАЙН", яка переїжджає цілий стейт Флориду** в ріжні східні і західні части побережа, й яка заступає групи українсько-руских кольоністів у Флориді, **предложила плян для кольонізовання українсько-руських кольоній в Америці, де є тисячі акрів урожайної землі в лиоцій части центрально-західної Флориди**, для продажи кольоністам по найдешевшій ціні і на вигідних услівях.

До основання цего богато прислужилося імя руского фармера у Флориді, за гарний розвій міста Сейнт-Петербург, якого оснувателем був руский переселенець Димитрій Тверский. По пропозиції предложеної Американцями, група українсько-руських імігрантів, заложила **Славянсько-Американський Кольонізаційний Комітет** в місті Ню Йорку (151 Евеню А, Ню Йорк), виїхали 3 лютого до Флориди для оглянення предложеної землі, вияснення про клімат і других умов стейту. В складі групи були представителі старої і нової імігрaції українсько-руських чужоземців в Америці. Через 28 годин ми приїхали на означене місце і сейчас приступили до оглядання предложених земель, запитували місцевих обивателів-фармерів й агрономів про услівя збуту продуктів і т. д.

Українсько-руська група імігрантів признала предложену **Американцями землю для кольонізації у Флориді вповні придатною й вдоволяючою для вимог ведення скорого сільського господарства, без витрати грошей і енергії на дорогі селянсько-господарські машини й знаряди.**

Тут, між іншим, подаємо витяг з занотованого протоколу групи українсько-руських імігрантів у Флориді:

„Ми, українсько-руські імігранти у Флориді, з повним довіррям і моральним переконанням бачимо будучність в українсько-руській кольонії у Флориді, представляємо всім українсько-руським християнам, а особливо кольоністам, котрі бажають трудитися на землі й жити тепер у Злуч. Державах, оселюватися й творити свої незавнсимі господарства на оглянених нами землях — в центрально-західній части Флориди".

Славянсько-Американський Комітет буде продавати землі на слідуючих услівях: ціна для покупця, який купить землю до 1. червня с. р., $50 за акер; по 1. червні ціни значно вищі. Крім цього представляємо **дуже легкі річні сплати за землю**, й повну кооперацію земельної й залізничої компанії.

По більші інформації голоситися особисто або листовно на адресу властників: 44,6

CLOVER DEVELOPMENT CO.,
PLANT CITY, FLORIDA,
або до Загальної Агенції на цілі Злучені Держави:
RODINA REALTY CO., 151 AVE. A, NEW YORK, N. Y.

ШТУЧНІ КЛІТИНКИ.

В Клевленді мало вдатись одному професорови Крейлеви сконструувати штучну і до того живу клітину. Одним словом, йому мало вдатися відкриття таємниці життя. Чи це правда, то побачимо. Цей професор брав мозки ріжних недавно погибших звірят і піддавав їх ріжним хемічним процесам, дуже скомплікованим, при помочі яких відокремлював з тих мозків білковини та товщеву органічну матерію ліпоїд. Решткн, що оставались, він палив і аналізував на скількість неорганічних річовин. Білковини, ліпоїди і попіл розпускав професор у воді. Розчин цей мав вигляд якоїсь безформенної течі і ніхтоб навіть не міг припускати, що там може бути життя.

Тут то й стадося чудо. Мертвий розчин з рештків мозків ріжних псів та криликів, які звичайно вживав професор до своїх експериментів, починав жити. В ньому повставали клітини, ці основні носії життя. Клітини ці заховувались так, як клітини живих тварин. Вони розмножувались, творили ядра і т. п. Ба навіть більше. Клітини ці віддихали, цебто зуживали кисень і віддавали вугляну кислоту, що є найбільшою ознакою життя і життевих функцій.

Професор сам був здивований своїм експериментом та не знав, що далі з тим починати. Зробив він ще численні проби для контролі і замісць мозку брав частини серця, нирки, печінки і т. п. і пророблював з ними все таксамо. Всі ці проби дали негативний результат. Колиж він одначе дав до розчинів маленьку дозу білковин, ліпоїдів та попелу з мозків, то розчин починав жити.

Виходить з того, що професорови вдалося відкрити таємницю життя. Носієм тої таємниці малиб бути згадані ліпоїди, бо щось подібного припускати в білковин та в неорганічному попелі неможливо. Вони мали би бути першою основою життя.

При розгляданні всіх тих експериментів впадає в очі, що не лише білковини й попіл, але також і ліпоїди перед їх зміщанням є мертвою матерією. Доперва по зміщанню їх разом у подвійній пропорції повстає життя в мертвій масі. Головну ролю грають ліпоїди. Це мала би бути життева субстанція, якої шукають люди не від сьогодня, а від століть.

Таємницею життя займаються люди давно, але аж експеримент американського професора кидає трошки більше світла на це все. Можливо, що це й буде початком відкриття таємниці, до чого ще розуміється, дуже богате праці прийдеться доложити. Дальше, на підставі тих експериментів можна робити припущення, що перед міліонами літ мертва матерія під впливом ліпоїдів почала була жити і так повстало органічне життя. Якраз завдяки їм витворились були на землі первісні завязки життя-клітинки, що вже в дальшому своїому розвою приняли ріжні фантастичні форми до людського організму включно.

Звідки одначе взялось те життеве X, ті ліпоїди, це питання, що чекає розвязки і криє в собі ще більше таємниць, ніж усе попереднє.

Німецький поет Гайне був смертельно хорий. Відвідав його один із паризьких приятелів. Застав, як поета переносили дві сестри-служебниці. Зворушений приятель сказав:

— Як здоровля, Гайнріху? Що чувати в тебе?

— Добре, як усе, приятелю. Як бачиш, янголи ще за життя носять мене на руках.

ТАРЗАН І ДОРОГОЦІННОСТИ З МІСТА ОПАР. (71)

Тарзан пригадав, що оте закопали там чорні дикуни, яких він уже давно не стрічав. Вепер украв його дорогоцінні камені, а тепер він хоче украсти також добро отих чорних. Злістю запалився Тарзан. Треба розшукати чорних і повідомити їх про злодійства Вепера. Але де вони тепер? Що це значить, що він їх ні разу не стрінув? Та не довго думав так Тарзан. Його увагу притягнуло вже щось інше й він лишився тут.

—o—

Тарзан бачив, що з недалекого ліску виїхали кілька верхівців. Їздці спинилися й почали приглядатися тому, що робиться перед ними. Абдул Мурак також побачив тих їздців, а Вепер відразу розпізнав серед них Ахмета Зека. Не дуже приємні й бажані для нього гості зявилися тут та ще в такий невідповідний час. „Це Ахмет Зек!" — голосно сказав він Мураковн. „Він також приїхав сюди за дорогоцінностями з Опару!"

—o—

Ахмет Зек пізнав Вепера. Отсе перед ним був тепер той, що втік від нього. Це був той, що вкрав від нього дорогоцінні камені. Лейді Грейсток також утікла з рук Зека. У нього нічого не лишилось, а тут перед ним Вепер поспішає забрати останню його надію — дорогоцінности Опару. О, ні, ні цього не буде. Що Зек хоче дістати, він те дістає, не зважаючи на ніякі перепони. Злоба й відвага охопили всю постать арабського розбійника.

Зек знав добре, що його противники йому не віддадуть добровільно своєї здобичі. Він знав, що лише крівава боротьба рішить, кому з них володіти золотом. У таких випадках найчастіше перемагає той, хто не гаїть часу й сам атакує противника. Тому Зек довго не роздумував. Він скомандував своїй банді кинутися до бою й відбити золото від противника. За хвилину через широку поляну летіли на Абісинців з шаленими вигуками бандити Зека.